

UZASADNIENIE

Co do zarzutów związanych z próbą zakwestionowania kwalifikacji przypisanego oskarżonemu czynu – wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji nie dopuścił się błędu przyjmując, iż czyn ten wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 kk. Bez znaczenia tu pozostaje, że istotnie w dacie orzekania przez sąd odwoławczy doszło już do zatarcia skazań wynikających z uprzednio wydanych wobec niego wyroków: Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie II K 688 / 12 oraz Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 15 stycznia 2015r. w sprawie II K 1156 / 14, w związku z czym w dacie wyrokowania przez sąd II instancji korzystał on już ze statusu osoby nie karanej (zatarcie skazania nastąpiło z dniem 4 grudnia 2017 r.). Pamiętać bowiem należy, iż z opisu czynu zawartego w punkcie 1. sentencji zaskarżonego wyroku wynika, iż kwalifikacja z art. 178a § 4 kk nie została przez sąd I instancji przyjęta w związku z jego uprzednią karalnością za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, ale z tego powodu, iż oskarżony dopuścił się go „ w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku II Wydział Karny wydanym w dniu 27.11.2012 roku w sprawie sygn. akt II K 688/12 ”. Przypomnieć należy, iż uwzględnienie przepisu art. 178a § 4 kk w podstawie prawnej skazania jest dopuszczalne nie tylko w razie stwierdzenia uprzedniego prawomocnego skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, czy uprzedniego prawomocnego skazania za jedno z przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji z art. 173 kk, art. 174 kk lub art. 335 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Kwalifikacja ta jest bowiem uzasadniona także w przypadku popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 kk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Innymi słowy – jak ujął to Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lipca 2017 r. (sygn. IV KK 31/17, opubl. Legalis) – warunkiem poniesienia przez sprawcę czynu polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości surowszej odpowiedzialności, o jakiej mowa w § 4 art. 178a kk, jest nie tylko ustalenie, aby sprawca takiego czynu był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, art. 174, art. 177 lub art. 335 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, ale także ustalenie, iż dopuścił się tego czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego w związku ze skazaniem za to przestępstwo. Przy czym zatarcie skazania za przestępstwo, którego częścią było rozstrzygnięcie o zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych, w sytuacji kiedy będący obecnie przedmiotem osądu czyn został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu, nie stanowi przeszkody do przyjęcia odpowiedzialności z art. 178a § 4 kk (por. także uzasadnienie wyroku SN z dnia 7 października 2015 r., IV KK 162/15 oraz inne przywoływane tam orzecznictwo). Zatem w sytuacji, gdy oskarżony przypisanego obecnie czynu dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego opisanym wyżej wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku, to zakwalifikowanie go z uwzględnieniem art. 178a § 4 kk było uzasadnione niezależnie od tego, że w dacie orzekania przez sąd odwoławczy doszło do zatarcia skazania wynikającego z tego wyroku.

Podsumowując – w dacie orzekania przez sąd II instancji należało mieć na uwadze zarówno to, iż czyn przypisany oskarżonemu wyczerpywał dyspozycję art. 178a § 4 kk, jak i to, że jest on osobą nie karaną.

W związku z powyższym chybnym jest zarzut kwestionujący orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 10000 złotych, albowiem zarzut ten opiera się na założeniu, iż oskarżony winien odpowiadać nie za występki z art. 178a § 4 kk, lecz z art. 178a § 1 kk. Jednak przy prawidłowo przyjętej przez sąd I instancji kwalifikacji prawnej, kwotę 10000 złotych uznać należało za minimalną, jaką ustawodawca nakazuje orzekać w razie skazania za przestępstwo z art. 178a § 4 kk. Przepis art. 43a § 2 kk przewiduje bowiem min., że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk, świadczenie pieniężne orzekane na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej wynosi co najmniej 10 000 złotych.

Jeśli chodzi o zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – przyjęcie kwalifikacji z art. 178a § 4 kk, przy dodatkowym uwzględnieniu, że w dacie orzekania przez sąd I instancji oskarżonego należało traktować jako osobę uprzednio karaną

za występki o tożsamej kwalifikacji, dawało sądowi I instancji prawo do orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sąd I instancji dopuścił się jednak błędu, orzekając ów zakaz na podstawie art. 42 § 2 kk, albowiem przepis ten na taki wymiar zakazu nie pozwalał. Uwzględniając jego treść i zestawiając ją z art. 43 § 1 kk, na takiej podstawie sąd mógł orzec ów zakaz na okres nie krótszy niż 3 lata, ale też nie dłuższy, niż 15 lat. Mając na uwadze zaskarżenia wyroku wyłącznie na korzyść oskarżonego, sąd odwoławczy nie mógł skorygować tego orzeczenia poprzez zastosowanie surowszego dla oskarżonego przepisu, który dopiero mógłby stanowić podstawę wymierzenia zakazu dożywotniego.

Co do zarzutów związanych z rażąco niewspółmiernością wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności – sąd odwoławczy nie doszukał się ani podstaw do jej obniżenia, ani też do jej orzeczenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i to nawet przy uwzględnieniu wymogu potraktowania oskarżonego jako osoby nie karanej w związku z zatarciem uprzednich skazań. Nadal bowiem występują okoliczności na tyle obciążające oskarżonego, że wymierzenie jakiegokolwiek innej, aniżeli ta wskazana w zaskarżonym wyroku, kary raziłoby łagodnością. Nieodzownym jest przypomnienie, iż stosownie do treści art. 69 § 4 kk wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Takowych nie tworzą okoliczności związane ze stanem zdrowia oskarżonego, albowiem nie mogą one przesłonić okoliczności czynu, a zwłaszcza tego, iż oskarżony dopuścił się go pozostając w stanie nietrzeźwości sięgającym poziomu 1,01 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu. Był to zatem stan **ponad czterokrotnie** przekraczający opisany w art. 115 § 16 kk próg 0,25 mg / l dm³, warunkujący odpowiedzialność karną za czyn z art. 178 a § 1 kk, a ponad dziesięciokrotnie próg 0,1 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu, od którego zaczyna się stan po użyciu alkoholu, pod wpływem którego prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym traktowane jest jako wykroczenie. To oznacza wyjątkowo rażące naruszenie bezpieczeństwa ruchu drogowego w zakresie podstawowej zasady trzeźwości jego uczestników. Uwzględnić też należało gabaryty i masę pojazdu, jakim oskarżony w takim stanie się poruszał, tworząc niebezpieczeństwo dla innych użytkowników drogi w razie zderzenia się z takim pojazdem. Przypomnieć też należy, iż czyn z art. 178a § 4 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, co oznacza, iż oskarżonemu wymierzono karę w rozmiarze nieznacznie tylko przekraczającym dolny próg ustawowego zagrożenia. W świetle opisanych wyżej okoliczności nie ma podstaw do jakiegokolwiek obniżenia jej wymiaru.